

Sygn. akt *I C 751/13 upr.*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krystyna Murawka

Protokolant: sekr. sądowy Kamila Kielar

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Gryficach

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko K. G.

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Krystyna Murawka.

Sygn. akt *I C 751/13*

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. G. 978,98 zł. z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia powództwa i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że dochodzona kwota obejmuje należności tytułem czesnego za grudzień 2005 r. i styczeń 2006 r. Strona powodowa legitymację czynna uzasadniała nabyciem wierzytelności na podstawie umowy z dnia 7 września 2012 r. zawartej z Wyższą Szkołą (...) w S..

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia, a nadto zakwestionował zasadę swej odpowiedzialności

i wysokość dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany w dniu 29.10.2005 r. złożył ślubowanie i został studentem studiów zaocznych Wyższej Szkoły (...) w S.-dalej (...).

Bezsporne (odpis aktu ślubowania k. 57)

Statut (...) obowiązujący w roku 2005 r. w §28 ust.1 pkt 5 przewidywał, że do uprawnień senatu należy określanie zasad i trybu przyjmowania na studia. Z kolei w §36 ust. 3 pkt 9 stanowił, że to rektor w porozumieniu z założycielem ustala wysokość opłat za naukę oraz zasady jej wnoszenia, którą w postaci zarządzenia obwieszcza studentom nie później, niż na dwa miesiące przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego.

Podczas posiedzenia Senatu uczelni w dniu 14.04.2005 r. ustalono między innymi stawki czesnego za studia dzienne w roku 2005/2006 w wysokości 370 zł. miesięcznie, a za zaoczne 350 zł. miesięcznie. Natomiast wpisowe określono na 400 zł.

Pozwany uiszczył wpisowe i czesne za październik oraz listopad (...). Pismem z dnia 24.01.2006 r. skierowanym do pozwanego informowano go, iż decyzją Dziekana (...) został skreślony z listy studentów z dniem 24.01.2006 r. z powodu zaległości w regulowaniu czesnego - §8 ust. 3 pkt 4 Regulaminu Studiów (...).

Dowód – odpis protokołu posiedzenia Senatu uczelni z dnia 14.04.2005 r. k. 58-59

-odpis kartoteki konta za okres 01.01.2005-31.12.2005 r. k. 60

-odpis pisma z dnia 24.01.2006 r. k, 65

- odpis Statutu (...) k. 100-109

W dniu 7 września 2012 r. powód zawarł z (...) umowę sprzedaży wierzytelności, a z załącznika do tej umowy wynika, iż pod poz. nr 29 ujęto wierzytelność przysługującą mającą wobec pozwanego w wysokości 525 zł.

Dowód odpis umowy sprzedaży wierzytelności wraz załącznikiem k. 61-61

Pismem z dnia 05.10.2012 r. pozwany został wezwany do zapłaty należności w wysokości 963,81 zł. tytułem czesnego za grudzień w kwocie 175 zł. oraz odsetek naliczonych od dnia 02.12.2005 r. w wysokości 147,45, a także czesnego za styczeń 2005 r. w wysokości 350 zł. z odsetkami w wysokości 291,36 zł. naliczonymi od dnia 02.01.2006 r.

Dowód : odpis wezwania z dnia 05.10.2012 r. k. 63 z odpisem dowodu nadania k 64

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo okazało się niezasadne z uwagi na, to, iż z uwagi na zmiany stanu prawnego podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia należało uznać za skuteczny.

Ponadto, ze względu na stanowisko pozwanego, który kwestionował wysokość dochodzonego roszczenia, ciężar udowodnienia i tego faktu istotnego, czyli istnienia i wysokości wierzytelności wywodzonej z umowy zawartej dnia 7 września 2012 r., spoczywał na stronie powodowej. Dlatego wykazanie powyższych faktów stanowiło istotny element wniosku o zasadności udzielenia powodowi ochrony prawnej.

Odnosząc się jednak uprzednio do zarzutu przedawnienia roszczenia, należało uznać, że ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy –Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U 2014 . 1198) wprowadzono zmianę wymienionej ustawy przez wprowadzenie trzyletniego terminu przedawnienia umów dotyczących pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów- art. 160a ust. 7. Przepis ten w ust. 1 stanowi, że warunki pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów, o których mowa w art. 98 ust. 1 pkt 5, oraz opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1-6, a także wysokość tych opłat określa umowa między uczelnią a studentem lub osobą przyjętą na studia, zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Natomiast w ustnie 7., iż roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat.

Zasadą jest, iż prawo nie działa wstecz, chyba, że to wynika z jego treści bądź celu. Dlatego istotnym jest norma art. 32 ustawy nowelizującej, która przewiduje, że do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 160a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Skoro pozwany nie negował faktu zawarcia umowy, a pełnomocnik powoda w pismach procesowych powoływał się na okoliczność zawarcia „umowy o świadczenie usług edukacyjnych”, analizując charakter świadczeń stron umowy

i termin przedawnienia roszczenia o zapłatę, a bezspornym był fakt, iż powód domaga się należności obciążających pozwanego „za świadczenia edukacyjne związane z kształceniem studentów na studiach niestacjonarnych”- art. 99 ust. 1 pkt 1 Prawa o szkolnictwie wyższym- to w świetle normy art. 32 ustawy zmieniającej, przepis art. 160a ust 7 znajduje zastosowanie do umowy zawartej przed dniem wejścia w życie noweli. Zatem i do zawartej przez pozwanego z (...) w S..

Te oto przepisy i rozważania uzasadniają twierdzenie, iż o ile przyjąć termin wymagalności poszczególnych opłat na wskazane w wezwaniu do zapłaty z dnia 05.10.2012 r. wystosowanym przez powoda, tj. na 02.12.2005 r. i 02.01.2006 r., to w dacie wniesienia sprawy do sądu- 21.12.2012 r. trzyletni termin przedawnienia już upłynął. Zwłaszcza, że w sprawie brak dowodu na zdarzenia powodujące przerwanie biegu przedawnienia – art. 123 kc.

Okoliczności powyższe skutkowały odmową udzielenia ochrony powodowi, gdyż zgodnie z §2 art. 117 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia.

Jednocześnie analizując kolejny zarzut odnoszący się do wysokości dochodzonej wierzytelności, rację należałoby przyznać pozwanemu, iż powód nie wykazał że wysokość czesnego została ustalona zgodnie z obowiązującymi uczelniami aktami prawnymi. W pierwszej kolejności bowiem powód złożył do akt Statut uczelni z 2012 r., a na zarzut pozwanego dopiero w brzmieniu obowiązującym w roku 2005 r. Zapisy obu dokumentów różnią się w istotny sposób. W szczególności w Statucie obowiązującym w roku akademickim 2005/2006 r. uprawnienie do ustalania wysokości przyznano Rektorowi, który w tym zakresie miał obowiązek konsultacji z założycielem. Jakkolwiek z protokołu posiedzenia senatu z dnia 14.04.2005 r. wynika wysokość ustalonych opłat, to jednak powód nie dołączył do akt sprawy „załącznika nr 1” wymienionego w pkt. 4 protokołu. Fakt zachowania procedur dotyczących ustalania wysokości czesnego był wszak kwestionowany przez pozwanego. Dlatego powyższa okoliczność również była istotną. Ponadto, powód nie przedstawił chronologii wpłat i obciążeń pozwanego należnościami, co uniemożliwia ustalenie z jakich przyczyn mimo obciążenia czesnym w wysokości 350 zł. za miesiąc grudzień 2005 r. powód domaga się niższej należności za ten okres. O ile do czasu wniesienia pozwu pozwany dokonał wpłat, to należało wykazać, kiedy, w jaki sposób i na jakie należności zostały one zaliczone. Poza tym, powód nie wykazał również terminów wymagalności opłat obciążających pozwanego- zasady jej wnoszenia miały wynikać właśnie z decyzji rektora. Do akt sprawy nie dołączono też Regulaminu studiów, który stanowił miał podstawę do skreślenia z listy studentów, co w świetle kwestionowania zasady swej odpowiedzialności i wysokości dochodzonego roszczenia również było okolicznością istotną.

Z kolei odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 07.09.2012 r. może stanowić jedynie dowód na fakt zawarcia tej umowy. Nie dowodzi natomiast wysokości nabytej wierzytelności mającej przysługiwać powodowi wobec pozwanego. Dokument ten jednak nie stanowi dowodu, że wierzytelność nim objęta rzeczywiście istnieje. W wyroku z dnia 13.06.2013 r. wydanym w sprawie o sygn. V CSK 329/12 Sąd Najwyższy wyjaśniał, że sama umowa przelewu wierzytelności nie stanowi dowodu na fakt istnienia i wysokości nabywanej wierzytelności - (...) LEX nr 1375500.

W świetle dokumentów załączonych do akt i wyżej wskazanych już wątpliwości, wysokości należności objętej pozwem nie dowodzi w sposób bezsprzeczny również adresowane do pozwanego wezwanie do zapłaty wraz ze specyfikacją zadłużenia i informacją o nabyciu wierzytelności. Z pisma tego można wywodzić jedynie to, iż w tej dacie powyższe pismo zostało zredagowane. Nadto, zawiadomienie kierowane do pozwanego o przelewie wierzytelności, choćby nawet doręczone (w sprawie brak dowodu doręczenia) nie implikuje wniosku o istnieniu wierzytelności.

Te rozważania doprowadziły Sąd do przekonania, iż powód również nie wykazał w sposób niewątpliwy wysokości dochodzonego roszczenia, a niedostateczna wartość dowodowa przedstawionych przez powoda dokumentów, w świetle obowiązku strony wynikającego z art. 6 kc i z tych względów uzasadniała oddalenie powództwa.

K. Murawka